

LATVAS

No. 3. Metai VIII

Sausio-Jan. 14, 1928

LTSR valst.
re-publikinė
biblioteka

LAIVA S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a

ROM. 12, 6-16.

JONO 2, 1-11.

BROLIAI: Mes turime dovanų, kurios, žiurint mums duotosios malonės, yra įvairios. Jei tai pranašystės dovana, tebunie ji vartojama, prisilaikant tikėjimo taisyklių; jei kas turi tarnavimo dovaną, tas tesilaikiai tarnavimo; kas mokina, tepasilieka prie mokslo; kas duoda išpėjimų, tebunie prie išpėjimų; kas dalina, tedalinie neklastingai; kas yra vyresnysis, tebunie uolus; kas daro galestingumo darbus, tedarai su džiaugsmu.

Meilė tebunie be voidmainystės. Nekeškite pikto, laikykitės to, kas gera. Mylėkite kits kitą brolių meile. Pagerbimu kits kitą pralenkite. Uolumu nebukite tinginiai; bukite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui. Džiaugkitės viltyje; bukite kantrūs suspaudime, išvermingi maldoje. Dalyvaukite šventųjų reikaluose, rupinkitės svetingumu. Laiminkite tuos, kurie jus persekioja, laiminkite ir nekeikite. Džiaugkitės su linksmaisiais, verkite su verkiančiais. Turėkite kits kitam vienokių jausmų; neieškokite aukštų dalykų, bet nusileiskite prie to, kas žema. Nelaikykite patys save išmintingais.

ANUO metų buvo vestuvės Galiliejos Kanoje; buvo tenai ir Jėzaus motina. Buvo taipogi pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus gi jai tarė: Kas man ir tau, moteriške? Dar neatėjo mano valanda. Tuomet jo motina tarė tarnams: Ką tik jis jiems sakys, padarykite. Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai asuočiai žydų apsiplovimams, kurių kiekvienan tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jiems tarė: Pripilkite asuočius vandens. Jie pripylė juos sklidinus. O Jėzus jiems tarė: Dabar semkite ir neškite pokilio užvaizdai. Jie nunešė. Kaip tik pokilio užvaizdas paragavo iš vandens padarytojo vyno, nežinodamas, iš kur jis atsirado, nors tarnai, kurie buvo sėmę vandenį, tai žinojo, jis pasivadinė jaunikį ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, o kuomet įgeria, tuomet to, kurs menkesnis; tu gi palikai gerąjį vyną ikišiolei. Tą stebuklą pradžią Jėzus padarė Galiliejos Kanoje ir apreiškė savo garbę, ir jo mokytiniai įtikėjo į jį.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Tėvų Dalis Vaikų Auklėjime.

Kun. Prof. Pr. Bučys.

(Tešinys).

Kuno geiduliai ir toji dvasinė jėga yra dvi jėgos esančios mummyse. Kartais viename žmoguje dvasios jėga buna stipri, o kuno geiduliai silpni. Tokio žmogaus elgesys visuomet buva protingas. Kartais priešingai: dvasinė valios jėga buva maža ir silpna, o geidulių jėga buva didelė. To žmogaus elgesys buva ištvirkęs ir pakrikęs. Dažniausiai tiedvi jėgos mummyse buva beveik lygios ir del to mes esame nepastovs: kartais blogi, kartais geri. Musų gerumas netvirtas, musų blogumas mus prigauna.

Kas nuolat vartoja dešinę ranką dirbdamas, to dešinė buva ir miklesnė, ir stipresnė. Kas yra kairys, tas dažinau dirba kairiąja ranka ir jo kairė buva ir miklesnė, ir stipresnė. Lavinkime savo dvasinę jėgą, kad ji pasidarytų miklesnė ir stipresnė už mus kuno geidulius. Tada mes busime laimingi ir naudingi.

Pratinkime ir vaikus iš mažens. Juose kartais dar lopšyje begulint gana stipriai pasireiškia nenaudėlis geidulys. Kudikis piktai verkia ne iš skausmo ir ne iš reikalo, o del to kad jam to nėra, ko jis nori. Motinos labai puikiai įspėja tuos kudikių norus. Aš jas prašau ir maldauju, kad, prieš patenkinant tuos savo kudikių geidulius, jos pirma paklaustų, ar tas kudikio užgaidas, kurį jos įspėja, yra teisingas ar ne. Tegu kudikis ir lopšyje budamas įpranta atskirti gerus užgaidus nuo blogų nors

tuomi, kad pirmuosius motina patenkina, o antrųjų ne. Kudikiai, nors dar proto neturi, bet yra tiek jautrūs, kad veikia tą skirtumą supranta.

Vaikams paaugus reikia dažniau juos pratinti vartoti dvasinės jėgos, kuriuos suvaldo kuno geidulius. Kartais reikia duoti vaikams saldinių, bet ne visada. Jei niekad neduotume, vaikai užaugtų paniurę, be linksmybės jausmo. Jei visuomet duotume kada tik užsimano, vaikai išaugtų nemokėdami suvaldyti savo norų ir vergautų tam geiduliui, kuris jų gyvuliškame kune pasirodys žymesnis. Protingi tėvai, dažnai palepindami jaunas vaikelių dienas, neretai pripratina juos apsieiti be saldumynų, be lepumų, kad vaikai mokėtų susivaldyti geidulius ir apsieiti be to, ko širdis kartais gan smarkiai trokšta.

Katalikų Bažnyčia yra geriausia pa saulyje auklėtoja. Ji neleidžia jauniems maldyti savo kuno geidulius pirma moterystės, o tą moterystę pataria pradėti ne tuojaus, kaip tik kunas subręsta, o keletą metų vėliau. Nuo 16 iki 22 ar 23 metų žmoguje šeimyniško gyvenimo geiduliai buva labai smarkūs. Bet gera katalikiškoji jaunuomenė valdosi. Tas valdymas taip padidina ir sustiprina dvasios jėgą, kad užtenka visam amžiui. Tik reikia, kad šitą Bažnyčios išmintį suprastų ir tėvai, ir patys jaunuoliai: tėvai, kad patartų — jaunuoliai, kad pasinaudotų proga palavin-

ti savo skaistybę ir nesibijotų pagundų sunkumo.

4 Idealistinė nuotaika.

Idealistinė gyvenimo kryptis. Jau sakiau ir pakartoju, kad mūsų laikų mokyklos tiek Lietuvoje, tiek kitur nenustatato budo mokiniams ir neugdo juose tos valios stiprybės jėgos, kuri suvaldo kuno geidulius. Dar yra ir trečias reikalas, kurio nepaiso mūsų mokyklos, butent, idealistinės gyvenimo krypties.

Tiedu žodžiai "idealistinė kryptis" išrodo labai neaiškūs ir sunkiai suprantami, bet iš pavyzdžių juodu aiškėja. Štai du pirmieji broliai — pirmųjų tėvų vaikai: Kainas ir Ablius. Kaip juodu nevienoki! Kainas temyli tik save vieną. Esant reikalui aukoti Dievui ką nors, Kainas aukoja pačius niekiausius daiktus. Jo širdis nekyla aukštyn. Jis visas paskendęs medžiagoje. Kas žemą, tas jam patinka ir jis pavydi broliui, kad brolio aukos patinka Dievui. Kainas yra žmogus savymeilis, materialistas. Ablius yra nuoširdus: reikiant aukoti, jis parenka geriausius avinėlius, jis pasitiki savo broliu ir neatsargiai išaina į lauką toli vienas su pavyduoliu, kurio pavydo nė neįspėja. Ablius yra idealistas. Jo mintis laki. Jis pakyla mintimi dangun ir jis myli Dievą.

Šito žmonių sielų skirtumo yra labai daug pavyzdžių įvairiausiuose žmonių luomuose. Kas mokinasi filosofijos istorijos, tas žino, kad Platonas, turtin-gas ir mokytas graikų filosofas, buvo tos pačios krypties kaip Ablius, o Epikuras ir pats tesirupindavo tik smagu-

mais, ir kitus to mokino visai nebrangindamas tiesos. Jo siela buvo tos pačios krypties kaip Kaino. Imkim dar du pavyzdžiu ir trečios tautos, ir dar kito kio luomo. Romos imperatorius Vespazijanas buvo kilnus teisybės ir tvarkos žiūrėtojas, kurs, valdydamas didžią imperiją, rupinosi kuo daugiausiai patogumų tiekti savo imperijos piliečiams. Tai buvo idealistas, kaip Ablius ir Platonas. Ne ką pirmiau Vespazijano tą apčią imperiją valdė Neronas, žmogžudys ir niekšas, kurs, padegęs Romą, kaltę vertė ant krikščionių ir už tai juos žudė kankindamas. Jis nudobė savo mokytoją Seneką ir savo motiną. Tai buvo šlykštesnis už Kainą.

Einant kovai tarp valios ir geidulių jauno žmogaus viduje, jo siela nuolat svyruoja tarp Kaino ir Abliaus. Laimingi tie jaunuoliai, kuriuos kas nors tada pakreipia į Abliaus pusę, išmokindamas mylėti tai, kas kilnu, kas gražu, apsaugodamas nuo širdies pakrypimo į tą, kas žemą, kur viešpatauja savymeilė. Tėvai ir kiti auklėtojai, mokėkite matyti savo auklėtiniuose tą jaunų dienų neaiškumą ir meilinga išmintim pakreipkite juos prie idealo, tai yra prie tos tiesos, kuri visiems mums šviečia iš dangaus. Neatsidėkite mokykla! Nors ji būtų ir geriausia, bet to patarnavimo ir jusų vaikams nepadarys.

Užbaiga.

Baigdamas aš trumpai suimu, ką sakiau, butent: kad iš trijų šiandien esamų pažiūrų į auklėjimo sutvarkymą teisingiausia yra katalikiškoji. Ji sako,

Tretininkų Žinios.

ATGAILA.

“Darykite atgailą nes dangaus karalystė arti”, kalbėjo šv. Jonas Krikštytojas į minią prie Jordano upės. Mes tuojau matome, kad jis mokino atgailos. Jis nekalbėjo sau gražioje sinagogoje arba kituose maldos namuose kur jis galėtų sau ramiai mokinti, bet jis vaikščiojo pagal kranto Pajordanės skelbdamas visiems žmonėms atgailą. Jojo išorinėje išvaizdoje mes taipgi matome didelę atgailos žymę. Jis dėvėjo drabužius iš kupranugario vilnų, jo diržas buvo šikšninis ir jo valgis buvo skėriai ir miško medus.

Vienok visokių luomų žmonės ateidavo jo pamokinių klausyti, nes matė jame šventą ir nepaprastą žmogų, Viešpaties Jėzaus pranokėją. Jisgi mokino žmones pirmiausia užlaikyti Dievo įsakymus ir prisirengti prie Viešpaties atėjimo per tikrą atgailą už nusidėjimus. Jis jiems įsakė viską išrauti iš savo širdies kas tik Dievui nepatinka ir gailėtis už tai kas jam buvo blogo padaryta.

Ištikrųjų kas šiandien mūsų galėtų pasakyti kad neturįs už ką gailėtis? Kas mūsų turi teisę paliuosuoti nuo atgailos? Daugelis mūsų savo gyvenime padarėme didelę skriaudą Dievui, užrustinome Jį mirtinai. Nors Dievas davė mums protą Jo šventąją valią pažinti ir suprasti, reikalingumą Jam tarnauti, vienok gal nė vienas mūsų paliko viską, kas Dievui priklauso, o nuėjo ir tarnavo Jo priešui. Kad geriau supratus kokią didelę skriaudą mes Dievui esame padarę, mums reikia priminti, kad Pats Dievas turėjo ateiti į šį pasaulį ir atpirkti mus, paliuosuoti mus iš šitų nusidėjimų. Jis turėjo įsteigti Išpažinties Sakramentą, kuriame Jis tik iš savo mielaširdystės atleidžia mums nuodėmes per savo tarnus, kunigus, vėl atgai-

vina mūsų sielą ir priima kaip savo vaikelius.

Nors Atgailos Sakramentas visas mums nuodėmes atleidžia, vienog dar palieka laikinoji bausmė už kurią mums reikia čia ant žemės arba vėliau skaistykloje, nes mums visiškai reikia Dievui atlyginti už padarytą skriaudą ir atnaujinti Jojo meilę, kuria Jis mus mylėjo kaip buvome nekalti ir Jo malonėje. Jei geras vaikutis padaro ką nors blogo savo motinai, neklauso jos arba ką paima be jos žinios, tai jis ne tikrai patenkintas kad jo motina jam atleidžia, bet dar jis gailisi užrustinės motiną ir jau prižada daugiau taip nebedaryti. Taip ir mums reikia elgtis, nes mes žinome kaip geras yra mums Dievas, ir kaip negerai mes darome, nusi-dėdami.

Nors po geros išpažinties nuodėmės yra mums atleistos, tačiau mes turim tuos pačius blogus įpročius, kurių mums reikia vengti; mes turime tuos pačius palinkimus į blogą, kuriuos mums reikia malšinti ir tas pats pavojus šiame mums grėsia, kuri mes privalome prašalinti, nes mes nežinome kokia nelaimė mums gali atsitikti. Bet jei mes atminsime savo prasižengimus ir darysime atgailą už juos, tada mums negrės didelis pavojus Dievą užrustinti. Taipgi Dievas reikalauja iš mūsų atgailos nes mūsų Viešpats mums aiškiai yra pasakęs: “Jei nedarysite atgailos, visi taip pat pražusite.” Šitas Viešpaties reikalavimas ne tiek yra liepimas kiek patarimas, tai yra vaistai prieš blogą. Kaip mes nuename pas vaistininką, jis pažiūri į mūsų daktaro parašą ir duoda mums vaistus. Nuo mūsų gi priklauso naudotis tais vaistais ir išgyti arba nesinaudoti ir duoti progos ligai plėstis ir naikinti mūsų kūną. Taip mūsų dangiškasis Išgany-

tojas žiuri į mūsų sielą kaip tas vaistininkas į parašą, o paskui duoda jai tam tikrus vaistus, kurie išgydys mūsų sielą, jei mes tais vaistais tinkamai naudosis.

Dabargi kokiū būdu mes galime daryti atgailą? Dievas iš mūsų nereikalauja eiti į tyrus kaip kad šv. Jonas Krikštytojas buvo nuėjęs. Mums nereikia šalintis nuo žmonių kaip kad tyruose tie vienuoliai, kurie buvo gyvenę šalindavosi palikdavo, nes tokią didelę auką iš savęs padaryti Dievas tik kai kuriems savo ištikiniams tarnams suteikia malonės. Mums nereikia sustabdyti paprastojo džiaugsmo ir palinksminimo gyvenimu, kurį Dievas leidžia. Bet darant atgailą, mums reikia palikti viską, kas tik priešinasi Dievo valiai ir Jo įsakymams. Mums reikia Jam pasakyti, kad iki šiol mes buvome palinkę nusizengti prieš vieną arba kitą Dievo paliepimą, perspėjimą arba patarimą, bet dabar jau esame pasiryžę viską su dideliu džiaugsmu ir noru užlaikyti ir Jam

kuogeriausia tarnauti. Mes turime dabar daug progos daryti atgailą savo gyvenime. Mes galime be jokio murmėjimo pakelti visus nesmagunus, nepasisekimus ir vargus savo gyvenime ir paaukoti Viešpačiui kaipo atgailą už savo nusidėjimus. Dievas baudžia mus nepasisekimais už praeito gyvenimo prasižengimus. Mes taip darysime, tai visi tie mūsų vargai bus mums priemonė atsilyginti Dievui už mūsų nuodėmes.

Bet geriausias būdas daryti atgailą, tai yra dažnai eiti išpažinties, išpildyti kuogeriausia užduotąją atgailą ir paskui paprašyti Viešpaties kad Jis ateitų į mūsų širdį Šv. Komunijoje ir padėtų mums atsiprašyti savo dangišką Tėvą už viską, ką mes bloga esame padarę. Taip darydami mes ištikrųjų atliksime tą, ką šv. Jonas Krikštytojas reikalavo iš savo klausytojų: "Darykite atgailą, nes dangaus karalystė arti."

K. J. J.

* * *

Uršulēs Nelaimēs

(Užbaiga)

Šeduba pasiuto. Jis sukliko, suriko: “gelbēkit, gelbēkit! šiuo keliu, kareiviai! šiuo keliu!” Jis suspaudē arklj pentināis ir lēkē paskui bēgantj su Uršule glēbyje. Matydamas, kad jau savo aukos neatgaus, suimtas pasiutimo, išsitraukē revolverj ir, surikęs: “Kad ne man, tai ne tau!” — paleidó šuvj.

Plykstelējo ugnis, suaidējo garsas, pasigirdo garsus sudejavimas ir ant nešiko veido triško kraujo latakas.

Garbus belaisvēs gelbētojas švelniai padējo savo naštā ant žemēs už erškēčjū tvoros ir atsikreipē prieš savo persekiotojus. Į kelias minutas jis atstatē atgal savo priešus.

Jo platus ir ilgas kardas nešē mirties smugj kiekvienam, kuris tik drjso pažengti nors kelis žingsnius pirmyn. Bet priešų skaičius buvo perdidelis, kad juos galētų išblaškyti. Jie savo dauguma, galutinai, pradējo jį spausti, jo ranka jau ėmē ilsti, tat jis žingsnis po žingsnio ėjo atgal, kol pasiekē nukirstų medžjū stuobrių ir kelmų. Ten staiga pranyko.

Respublikonų kareiviai, kuriems pasisekē su dideliu vargu praginti ir kitus tris, kurie buvo už erškēčjū tvoros, bet po tos savo pergalēs jie neturējo noro savo priešų ir belaisvēs kuno ieškoti. Jie skubiai spruko iš revo ir traukē miestā, kad dar kartā nepakliutų į “kuanų” spāstus.

SKYRIUS XII.

Kaip žinome, Uršulē, sunkiai sužeista, buvo padēta ant žemēs. Aplinkui ėjo kruvinas mušis gelbētojų su republikonais.

Uršulē nors labai sunkiai sužeista, begulēdama atgavo kiek tiek jėgų ir sulyg išgalių ėmē šliaužti žeme tolyn nuo mušio vietas.

Staiga ji susiduria su kita pergaudinta ir besislapstančia krumuose žmogysta. Tai buvo kaimo mergina, grįžtanti iš Tregio miestelio namon.

Ji nugāzdinta riksmu ir šuvių, didžiausiai persigandus, užuolankiniais keliais, skubējo namo.

Ta gaileširdē mergina nepaliko Uršulēs. Ji aprišo jos žaizdas ir beveik visā mylę kelio nešē į savo namus.

Ten Uršulē išgulējo ilgā laikā, kovodamu su mirtimi. Vienok pasveiko.

Iš jos gelbētojų niekas nežinojo, kur ji prapuolē. Jie spējo, kad republikonai pagrobē jos kunā ir kur nors pakeliui užkasē į žemę.

Bet Apveizdos buvo surēdyta, kad ji visiškai netikėtai susitiko su savo vyru.

Jos vyras sužinojēs Anglijoje, kad jo moteris žuvo, grįžo slapta aprupinti likusių našlaičių.

Keršto suimtas sumanē nugalabinti savo moteries užmušēją.

Jis prisidējo prie “kuanų”, republikonų priešų, prie Liutaširdžio kareivių.

Savo žygiais Tregio apielinkėje jie privertė drebėti respublikonų, revoliucionierių skaitlingus burius.

Šedubai net atsinorėjo tarnauti toliau respublikai. Perdaug jis buvo niekšas ir bailys. Jis drebėjo, kad nesusitiktų su "kuanais."

Jis pagrobė vieno turtuolio pylių, pirmiau jį nužudęs, kaipo revoliucijos priešą, ir ten perėjo gyventi po kereivių apsauga.

Uršulės vyras toje pilyje pasirinko išpildyti savo kerštą.

Kerštas neįvyko, nes tame žygyje Uršulės vyras visiškai netikėtai susitiko su ja, kuomet jis keliavo pro namelį,

kuriame Uršulė sirgo ir dabar tik ką buvo po ligos pakilus.

Susitikimo džiaugsmas taip buvo didis, kad jis išdildo visus kerštus ir piktumus.

Toliaus prieteliams padedant Uršulė su vaikučiais slapta buvo pergabenta į Angliją ir ten ramiai laukė geresnių laikų grįžti Francijon.

Šeduba savo pilyje neilgai gyveno. Jis buvo kraujo užmuštas iš didelio persigandimo. Mat, jam pradėjo naktimis rodytis paveikslai tų žmonių, kuriuos jis nužudė. Iš persigandimo kraujas jam mušė į galvą ir jis mirė baisia mirtimi.

Kun. V. Kulikauskas.

Katalikų Pasaulys

ČEKIJA. — Pirmąjį rugsėjo mėn. sekmadienį Čekoslovakijoje įvyko daug šimtų susirinkimų obalsiu: "Už laisvą katalikų mokyklą". Tie susirinkimai išnešė šiuos bendrus reikalavimus: 1. Mokytojai negali skleisti per pamokas prieštikiybinių pažiūrų ir privalo gerbti mokinių tikiybinius jausmus. 2. Kadangi vadovėliuose pasitaiko prieštikiybinių posakių, tai visi mokslo vadovėliai turi būti peržiūrėti ir visa, kas priešinasi katalikų pasaulėžiūrai, reikia išbraukti. 3. Reikalauti iš parlamento, kad pakeistų katalikams kenksmingą mokyklų įstatymą, vadinamą Mažuoju Mokyklų Įstatymu. 4. Katalikai pageidauja, kad valstelių mokyklų valdybos būtų tvarkomos 1920 m. rinkimų pagrindais. 5. Turi būti panaikintas įsakymas, kuriuo katalikai vaikai verčiami dalyvauti Huso pamaldose. 6. Kadangi čekų tautoj vyrauja

dvi kryptys: Kirilo — Metodijaus ir Huso, kadangi šiedvi krypti mūsų mokykloj nesuderinamos, kadangi valstybinės mokyklos turi husitų dvasią, — tai katalikai reikalauja katalikiškų mokyklų, kuriose jaunuomenė būtų mokinama Kirilo-Methodijaus, Vencello ir kitose šios krypties tradicijose (papročiuose).

JUNGT. AMERIKOS VALSTLĖS. — 1924 m. Amerikoje buvo 7198 katalikų pradžios mokyklos, o 1926 m. jų buvo 7449. Mokinių skaičius per šį laiką padidėjo 74,991 ir 1926 m. pasiekė 2,111,560. Priskaičius prie jų aukštųjų mokyklų, seminarijų ir dalį valstybinių mokyklų mokinių, katalikų mokinių skaičius Jungtinėse Amerikos Valstybėse siekia 2,391,264. Katalikų mokytojų skaičius, palyginus su 1924 m., padidėjo 3532 ir dabar siekia 55,155. Didžiausias skaičius katalikų mo-

kyklų ir mokinių yra Chicagos arkivyskupijoje. Čia yra 335 mokyklas ir 169,806 mokiniai. Filadelfija turi 272 mokyklas ir 117,382 mokinius, New York arkivyskupija — 254 mokyklas su 115,218 mokiniais; Pittsburgh arkivyskupija turi 230 mokyklų; St. Louis 225, — kitos vyskupijos turi mažiau kaip po 200 mokyklų su bendru mokinių skaičiumi tarp 50,000 ir 100,000.

ITALIJA. — Kardinolo Ferari sumanytieji socialiniai — auklėjimo kursai daugelyj vietų jau įsteigti. Tuose kursuose gyvena katalikės mergaitės kaip namie, aprūpintos visomis modernojo gyvenimo reikmenimis. Dažnai prie tų kursų buna vaikų prieglauda arba ambulatorija, kur mergaitės ruošiasi socialiniams moters uždaviniams. Kursuose mokinama: namų ruošos (šeimininkavimo, valgių gaminimo, namų puošimo, daržininkystės), vaikų mokslo (auklėjimo, vaikų higienos, vaikų ligų ir t.t.), visuomeninių mokslų (moterų teisės, bendroji pedagogika, muzika, dainavimas, italų ir svetimos kalbos ir t.t.), praktinių gyvenimo reikalų — kirpimo, siuvimo ir kitų rankų darbų.

ISPANIJA. — Čia pastatyta katalikų radio siuntimo stotis "S. A. Radio Espara", kurios steigėjais yra Toledo ir Taragonos kardinolai, Saragosos ir Madrid-Alkalos vyskupai ir Ispanijos Katalikų Veikimo Centro Pirmininkas. Didžiumą šios stoties įrengimo išlaidų padengė grafas Rodriguez San Petro. Naujoji radio stotis naudojama išimtinai katalikų akcijai, katalikų propagandai: meno, literatūros, mokslo ir ukių srityse. Doros ir katalikų pasaulėžiūros palaikymui prie šios stoties priskirtas bažnytinis cenzorius. Katalikybės priešai pastaruoju laiku pradėjo reikšti pastangas radio visoje Ispanijoje monopolizuoti ir tuo būdu katalikų radio siuntimus padaryti negalimais. "Osservatore Romano" įdėjo šios stoties viršininko ir Madrido vyskupo laiškus, kuriais

jiedu prašo moralinės ir medžiaginės paramos, kad galėtų atsispirti prieš pastangas monopolizuoti radio.

ANGLIJA. — Kardinolas Bourne praneša, kad Westminster vyskupijoje per pastaruosius 12 mėnesių atidarytos arba pabaigtos 13 naujų katalikų bažnyčių. Kitos dar tebestatomos. Kaikuriuose valsčiuose perkami žemės sklypai, ant kurių statomos bažnyčios, mokyklos, parapijos trobesiai ir tuo kuriami katalikų gyvenimo centrai. Mažame Kineton (Warwickshire) miestelyje, ant senos, Tudoro laiku, dovanos pastatyta katalikų bažnyčia; nekatalikai belgai, didžiojo karo pabėgėliai, surinko pinigus šios bažnyčios pastatymui. Šiaurinėje Škotijoje gražinta Bažnyčiai sklypas žemės su Deer vienuolyno griuvėsiais.

Nottinghamo vyskupas Dunn pašventino pirmąją Anglijos valstybėje katalikų bažnyčią "Kristui Karaliui". Ta nedidelė bažnyčia yra Alfretone. Naujoje bažnyčioje vėl suskambėjo giliųjų viduramžių darbo varpas, kuris nuo 1785 metų (nuo kada katalikai buvo persekiojami) buvo paslėptas. Sąryšį su bažnyčios pašventinimu katalikų misijonieriai suruošė visą eilę paskaitų apie katalikų tikėjimą.

Dublino (Airijos sostinė) vyskupas Byrne trumpu savo vyskupavimo metu pašventė daug bažnyčių. Pastaroji pašventoji bažnyčia yra Dublino darbininkų priemiestyje Clontarf. Šios bažnyčios rūmai seniau priklausė valsčiui — dabar iš jo nupirkti.

MUSŲ DARBAI

Norint ką nors naudingo nuveikti, reikalinga labai tvirta pasiryžimo, kad savo užmanymą įkūnijus.

Daug yra žmonių, kurie jaučia ir aiškiai mato savo klaidas, bet jiems stoka pasiryžimo ir tvirtos valios, kad savo pasiryžimus išpildžius.

1928 m. lietuviams yra gana svarbūs metai, nes šiais metais visi tikrieji lietuviai džiaugsmingai minėsime Lietuvos dešimties metų nepriklausomybės paskelbimo sukaktuves.

Kad tos sukaktuvės nepraeitų be jokios žymesnės reikšmės, mes privalome padaryti tvirtą pasiryžimą padaryti ką nors tokio, kas mums primintų tas garbingas sukaktuves. Veltui būtų visos tos paneštos aukos dėl Lietuvos nepriklausomybės, jei mes nesistengtume tą sunkiai iškovotą nepriklausomybę palaikyti.

Amerikos lietuviai, sulig savo išgalės ir supratimo, dėjome aukas, davėme žmonių, auklėjome Lietuvai vadus, kad tiktai Lietuva būtų laisva ir nepriklausoma valstybė. Dabar, kuomet Lietuva jau minės dešimties metų nepriklausomybės paskelbimo sukaktuves, mes pasilikusieji Amerikoje turime padaryti tvirtą pasiryžimą, kad ir mes savo tautinį susipratimą ir gyvybę palaikysime, ne tiktai mes ateiviai iš Lietuvos, bet ir savo vaikelius išauklėsime toje pat dvasioje.

Kad tinkamai galėtume savo vaikelius išauklėti, butinai reikalinga tam tikros mokyklos, kurios tuos mūsų vaikelius auklėtų lietuviškoje katalikiškoje dvasioj.

Tėvai Marijonai yra įsteigę bernaičiams Kolegiją netoli Chicagos, kur yra mokinama pilna valstybės reikalaujama programa. Da daugiau, nes ten mokinama ir lietuvių kalbos, istorijos, geografijos ir taip toliau. Temai mūsų bernaičiai gauna pilną auklėjimą koki sulig mūsų

geriausių norų galime savo jaunuoliams duoti.

Bet Tėvai Marijonai patys yra nauja organizacija ir savo jokio turto neturi; tą ką turėjo sudėjo aukščiaus minėtai Bernaičių Kolegijai vietos užpirkimui ir pirmutinio labiausia reikalingo mokyklai namo pastatymui, kur sutalpinta visi mokytojai ir Kolegijos pirmos klasės. Pradžiai jau padaryta, bet kad ta Kolegija galėtų naudotis plačioji visuomenė yra reikalinga pastatyti didelis Kolegijai tinkamas namas.

Kadaangi Kolegija tarnaus Am. lietuvių visuomenei, taigi tos visuomenės pareiga paremti savo lėšomis tą Kolegiją pastatyti.

Šiais Lietuvos dešimties metų nepriklausomybės sukaktuvių metais, padarykime tvirtą pasiryžimą skirti dienos uždarbį Am. lietuvių Bernaičių Kolegijos naudai per Tėvus Marijonus Chicagoje.

Jei mes dėjome aukas Lietuvos nepriklausomybei iškovoti ir ją palaikyti ir dabar kas metas nemažiau vieno miliono litų prisidedame tai nepriklausomybei palaikyti, taigi turime neužmiršti ir savo vaikelių likimu ir jų tinkamu išauklėjimu, kuri galės duoti tiktai lietuviška katalikiška Kolegija.

Ana Brooklyno katalikai, kurių yra apie pusė milijono trys metai atgal sudėjo du milijonu dolerių katalikams High School įsteigimui, nejaugi mes Am. lietuviai katalikai, kurie turime 125 parapijas ir skaitome apie milijoną dušių, neįstengsime pastatydinti taip reikalingos mūsų bernaičiams Kolegijos.

Tik padarykime pasiryžimą ir skirkime dienos uždarbį ir turėsime Am. lietuvių Bernaičių Kolegiją. -- *Feder. Sekretoriatas.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

NEW YORK. — Lapkričio 6 d., vakare, New Yorko lietuvių parapijos svetainėje statyta "Cineova Motion Pictures Corporation" t. y. Lietuvių Judamųjų paveikslų korporacijos vaidilų ratelio šią vasarą pagamintas veikalas "The Cross of Hope". Vadovavo direktorius Mr. J. Altar ir patyręs operatorius J. Navikas.

Veikalėlis, nors apytrumpis, bet viskas aiškiai ir gražiai atrodo. Kaip pirmas bandymas visų naujų vaidilų judamuose paveiksluose, pasirodė gan pavykęs.

Svečių pažiūrėti buvo prisirinkus pilna svetainė ir iš visų buvo girdimas pasitenkinimas.

Čia yra visokių tautų vaidilų, bet lietuvių dauguma. Ir toliaus tikima, tik vien lietuviai galės užimti visas vietas.

Be to buvo rodoma Lietuvių Dienos paroda Philadelphia, Pa. ir vyskupo Matulevičiaus lankymasis po Amerikos lietuvių kolonijas. Paveiksiai visi aiškūs ir gražūs.

Be to buvo dainų, ypač maža mergaitė sužavėjo publiką šokiais ir dainomis.

Po to buvo šokiai, t. y. balius jauniui pasilinksinti. Tešės iki 12 v. nakties.

Beje, kun. J. Šeštokas, atidarant vakarėlį, pasakė trumpą prakalbėlę angliškai ir lietuviškai, paskiau direktorius J. Altar nusakė trumpai veikalo prasmę ir pirmus korporacijos darbus.

Linkėtina ir toliaus nenustoti energijos kultūriškam darbui varyti.

DU BOIS, PA. — *Bedarbė*. Jau senai iš Du Bois matėsi žinelių.

Čia lietuviai dabar apmirę, mažai ką veikia. Priezastis — bedarbė.

Jau suėjo septyni mėnesiai, kai mainieji išėjo streikan. Pasėkmės atrodo nekokios. Mainieriai reikalauja \$7.50 už

aštuonias valandas dienos darbo ir 77c. už iškasimą tono anglies. Kompanijos gi duoda \$5.00 už aštuonias valandas ir 57c. už iškasimą tono anglies. Matyt, didelis nesutikimas ir kaip tas viskas užsibaigs — sunku pasakyti.

Visiems bloga. Vietiniai biznieriai, ypač lietuviai nusiskundžia kas link bedarbės.

Parapja taipgi labai nukentės. Žmonės iškriko, o čia reikia skolas atmokėti. Sunku.

Čia fabrikai dirba kasdieną. Uždarbiai tačiau nekoki, bet vis maistą galima padaryt.

Kuopos ir draugijos gyvuoja silpnai. Naujų narių nesirašo.

Pagerbė. Spalių 27 d. padaryta siurprizas Juozui ir K. Vailioniams sulaukus 25 metų vedybinio gyvenimo sukaktuvių. Apie 25 poros nežiniom suėjo į pirkėjų. Visi nešini ryšulėliais. Tuoju surengta stalai, pridėta visokių gardumynų. Pribuvo ir kun. M. Urbonas. Susėdus apie stalą, klebonas atkalbėjo maldą. O kad užtrauks visi "Te gyvuoj sveiks!" Ponai Vailioniai buvo maloniai nustebinti. Po vakarienės pasi'inksmino.

Ponai Vailioniai yra pavyzdingi žmonės. Išaugino didelę šeimyną, geri katalikai ir seni Du Bois gyventojai.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kada prasideda at-
laidai per Vėlines ir per Pareijunkulų šven-
tę?

P. A., Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. — Prasideda tos die-
nos ryte ir baigiasi vakare, nuo vidurnak-
čio 12 valandos iki vidurnakčio. Kartais
bažnyčių klebonai gauna leidimą pratesti
tuos atlaidus. Tuomet atlaidai prasideda
iš vakaro, ir kartais net tęsiasi kelias die-
nas. Tais atvejais paskelbiama tose baž-
nyčiose, kur tos malonės teikiamos, kaip
ilgai atlaidai tęsis.

KLAUSIMAS. — Kiek metų vaiki-
nas gali įsišventinti į kunigus?

P. A., Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. — Turi būti bent 23
metų, bet tuomet reikia prašyti leidimo iš
šv. Tėvo, kad tokį jauną leistų išvesti.
Paprastai jaunikačiai švenčiami į kuni-
gus, sulaukę 24 metų amžiaus.

KLAUSIMAS. — Vienas kunigas Ma-
rijonas misijonierius per išrišimą liepė
kalbėti gailėsčio aktą, bet aš nežinau kur
jį galima rasti. Prašau nurodyti.

P. A., Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. — Gailėsčio aktas —
“O mano Dieve, nuoširdžiai gailiuosi Tau
nusikaltes, Tau — begalinei Gerybei, A-
mžinajai Meilei. Tvirtai pasižadau, tavo
malonei padedant, niekad daugiau nebe-
nusidėti ir tikra atgaila atsilyginti tavo
Teisingumui.”

KLAUSIMAS. — Ar aš prasikalsiu,
jeigu nemokėsiu nuomos už namus, ku-
riuose gyvenu? Mano vyras senai miręs
ir mes neturtingi esame.

“Laivo” Skait., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Aišku. Juk tie na-
mai ne Tamstos. Jeigu namų savininkas
sutinka dėl Tamstos neturto nuomos ne-
imti, tai jisai daro iš gailėstingumo. Jei-
gu nesutinka, jam reikia nustatyta pinigų

suma sumokėti. Jų neturint, reikia tar-
tis su savininku dėl būtino atlyginimo.

KLAUSIMAS. — Ar aš turėsiu at-
sakyti prieš Dievą, kad mano visi vaikai
nustojo tikėjimo? Jie nėjo į katalikišką
mokyklą, bet pirmos išpažinties priėjo
prie airių kunigo. Mano vyras buvo nuo-
latinis girtuoklis, namieje nuolatos keik-
davos.

“Laivo” Skait. Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Kiekvienas žmogus
už visas savo kaltes neša atsakomybę prieš
Viešpatį Dievą. Jeigu vaikai nustojo savo
tėvų tikėjimo, tai aišku, kad tėvai kalti.
Kuris daugiau kaltas — ar Tamsta, kuri
savo vaikų neauklėjai tikiybėje dvasio-
je, nesirūpindama jų leisti į katalikišką
mokyklą ir neprižiūrėdama, kad jie kas
mėnuo eitų išpažinties ir kas šventadie-
nis į bažnyčią — ar tėvas, kuris nuola-
tos savo vaikams teikė piktinantį pavyzdį
ne mums spręsti. Viešpats Dievas tai iš-
spręs paskutinėje teismo dienoje.

KLAUSIMAS. — Kiek lietuviškų pa-
rapijų ir kokios yra Chicago, Ill.?

“Laivo” Skaitytoja, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Chicago mieste vi-
so yra 11 lietuviškų parapijų, butent: 1)
šv. Jurgio, 2) Dievo Apveizdos, 3) šv.
Kryžiaus, 4) Nekalto Prasidėjimo švenč.
Panelės Marijos, 5) Aušros Vartų švenč.
Panelės Marijos, 6) šv. Antano, 7) šv.
Mykolo, 8) Visų šventųjų, 9) šv. Petro
ir Povilo, 10) šv. Juozapo ir 11) švenč.
Panelės Marijos Užgimimo.

KLAUSIMAS. — Kada prasideda
Marijonų Kolegijai vėjus?

J. K., Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Vėjus jau prasi-
dėjo pirmomis gruodžio mėnesio dienomis
ir tęsis per 2-3 mėnesius.

Lietuvos Žinios

(Tešinyš).

Telšių Kunigų sem. atidarymo iškilmės.

Jo Ekscelencija palaimina Švenčiausiu Sakramentu, duoda Ganytojišką palaiminimą ir klierikai pradeda vienos dienos rekolekcijas. Savo kalboje Jo Ekscelencija pabrėžė tąją teigiamą įtaką, kurią yra padariusi krikščionybė į visą žmoniją, net į netikinčius žmones. Pastebėjo klierikams, kad jie esą pirmieji auklėtiniai ir todėl ne tik nuo seminarijos vadovybės, bet ir nuo jų priklauso tolimesnė seminarijos dvasia. Ragino rekolekcijų metu sutelkti savo sielą, kad pažinti savo pašaukimą į kunigų luomą, kad galima būtų uoliai ruošti apaštalavimo darbui.

4 spalį klierikai, apvalę šv. išpažintyje savo sielą nuo pasaulio dulkių, sutanomis nešini ateina prie Vyskupo sosto. Ganytojas pašventina sutanas, pabrėždamas, kad peiktinas tas kareivis kuris paniekina arba suteršia savo uniformą.

Už valandėlės vėl ateina visi klierikai prie Vyskupo sosto apsirėdę pirmą kartą sutanomis ir pasipuošę baltomis kamžomis. Didinga ir įspudinga valanda! Kokia didelė permaina jaunuolių gyvenime! Ką tik buvo paprasti jaunuoliai, o dabar jau Kristaus kariūnai, pirmą kartą gyvenime apsirėdę garbingais bažnyčios rubais, išsivadėję blogo pasaulio reikšmių prie savo vado Vyskupo. Jaunuoliai veiduose spindi džiaugsmo ašaros. Ir žmonės pamatę pirmą kartą Telšių katedroje tiek daug jaunuolių, žengiančių prie kilnaus tikslo, susijaudino ir ne vienas pajuto ašaras blakstienuose. Toliau J. E. Vyskupas laiko nekruviną auką, prašydamas dangaus rasos, kad ji gaivintų rytą ir vakarą kilnius jaunuolių pasiryžimus. Dalina jiems dangaus maną Šv. Komuniją. Vėl įspudin-

gas reginys. Dangaus ir žemės Viešpats Jėzus Kristus ateina į gražiai papuoštas jaunuolių širdis. Kristaus kariūnų vadas Vyskupas duoda savo kariūnams ne ginklą į rankas, bet Viešpatį Jėzų, kad Jis uždegtų karštą meilės ugnį jų širdyse, o su jos pagalba jie nugalės pasaulį...

Vyskupas dar kartą laimina jaunuolius ir prakalba į juos, ragindamas atsisakyti nuo pasaulio trukšmo išlavinti protą, įkaltinti Kristaus meilėje širdis, kad išėję iš seminarijos ir likę šventais kunigais gražintų Žemaitijai šventąjį vardą. Pabaigoje pastebi, kad Dievo Apveizda surėdė dalykus taip, kad darbas pradėdamas 4 spalį, tai yra švento Pranciškaus Asyžiečio dienoje. Stebėtinas sutapimas, sako Ekscelenc., beveik prieš šimtą metų šituose rumuose gyveno šv. Pranciškaus vienuoliai, kurie pašventė Žemaitiją, šiandien po šimto metų, šv. Pranciškaus, to tikro Kristaus evangelijos vykdintojo, dienoje pradėdame darbą. Jį todėl skiriu ypatingu seminarijos globėju. Palaiminti, pastiprinti J. E. Vyskupo jaunieji Kristaus kariūnai, pilni gražių pasiryžimų ir energijos, skirstosi prie paskirtų darbų. Maža, bet reikšminga smulkmena. Seminarijos koridoriuose užsiliko šv. Pranciškaus vienuolių vartotas skambutis dabar vėl ragins kasdien jaunus Žemaitijos apaštalus prie darbo, primindamas jiems šv. Pranciškaus dvasią.

Seminarijos rektoriumi paskirtas Jo Šventenybės šv. Tėvo ir Telšių Kapitulos prelatas kun. V. Boriševičius, kuris taip labai buvo jaunimo mylimas beprofektuojant Jam Marijampolėje ir beprofesoriaujant Vilkaviškio Kunigų Seminarijoje. Reikia manyti, kad ir Žemaitijos jaunimas supras Jo Magnificencijos malonų būdą ir tikrai tėvišką širdį.

1, -

ALP 2272

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoj gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išseivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labai dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jusų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jusų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS 2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.
MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas () moka sulyg išgalės	Nuolatinis Remėjas () moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas () moka \$50.00	Garbės Remėjas () moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas () moka \$500.00	Dienos Uždarbį () \$.... c....	1000 plytų Kolegijai () \$25.00	siunčiu \$.... c....
---	---	--	--	---	---------------------------------------	--	-------------------------

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji inėšę \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

**DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė**

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Drago" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.